

Мы разам — Беларусь!

Краіна моцная рэгіёнамі: Са святам, Пінск!

Пінск часта называюць сталіцай Палесся. І ў гэтым ёсць свая праўда. Больш за дзевяць дзесяцігоддзяў стаіць горад над Пінай. Ён лічыцца другім у краіне пасля Гродна, дзе захавалася найбольш помніткаў даўніны. У любым даведніку цяпер можна знайсці звесткі пра старадаўні езуіцкі калегіум, пра кляштар французскага і велічыннага касцёла, у адным з якіх захоўваецца палатно мастака Ромера «Пінская мадонна». З тутэйшых славуцасцяў можна назваць яшчэ параўнальна нядаўна адрастаўраваны палац Бутрымовіча, гарадскую канцэртную залу ў касцёле Карла Барамея. А Дзень горада — гэта яшчэ адна нагода, каб выказаць, як гараджане ганарыцца сваёй гісторыяй, шануюць памяць пра знакамітыя землякі, выходцаў з Піншчыны.

Новая забудова ў цэнтры горада: інтэрнат Палескага дзяржаўнага ўніверсітэта.

З кнігай — праз вякі

Работа па прапагандзе кнігі не скончылася з завяршэннем года кнігі ў пярвочных арганізацыях грамадскага аб'яднання «Белая Русь» горада Пінска. Як сказаў старшыня гарадской арганізацыі Віталь Гетман, Год кнігі задаў тон, стаў пачаткам вялікай кампаніі ў справе папулярызацыі чытання, выхавання павагі да кнігі як першакрыніцы ведаў і чалавечай мудрасці.

Цягам мінулага года члены пярвочка горада сабралі больш за 2500 асобнікаў кнігі. Бібліятэчкі былі перададзены тэрытарыяльнаму сацыяльнаму цэнтру, школе-інтэрнату, іншым аналагічным установам. Асабліва ўвагу актыўны арганізацыі надаюць гэтай рабоце ў моладзевым, вучнёўскім асяродку. Праводзяцца конкурсы чытальнікаў, сачыненняў, паведамленняў, накіраваныя на захаванне вучнёўчай да чытання літаратуры.

Пярвочная арганізацыя, у якую аб'яднаны ўстановы адукацыі п'яночнай часткі горада, атрымала назву «Паўночная». Тут асветніцкая работа вядзецца асабліва актыўна. Многія школьнікі прымаюць ўдзел у рэспубліканскім конкурсе сачыненняў на прыз «Залатое ядро «Белая Русь». Дзве ўдзельніцы — Дар'я Алявца, вучаніца школы № 14 і Наталля Кахавец, навучкіца вучылішча мастацтваў, атрымалі падзякі старшыні рэспубліканскага грамадскага аб'яднання і падарункі ад гарадской арганізацыі. У названай пярвочцы праходзіў і свой, гарад-

Ушанаванне ўдзельнікаў Вялікай Айчыннай вайны з нагоды Дня Перамогі.

скі конкурс сачыненняў пад назвай «З кнігай — праз вякі». Трое яго пераможцаў былі ўзнагароджаны каштоўнымі падарункамі. Цяпер гарадская арганізацыя рыхтуе маштабную сустрэчу з сёлёнімі выпускнікамі ВНУ, якія прыступілі да работы на прадпрыемствах і ўстановах, на тэму іх адаптацыі ў працоўныя калектывы.

Яна СВЕТАВА.

ПІНСКІ ВАРЫЯНТ

Свята горада — таксама аглядзіны дня сённяшняга, набытка і праблем. Пінск сучасны ўяўляе сабой буйны прамысловы цэнтр. Вызначальны ўклад у эканоміку горада ўносяць прадпрыемствы дрэваапрацоўкі і вытворчасці мэблі холдынгавай кампаніі «Пінскдрэў», якія забяспечваюць трэцюю частку аб'ёмаў прамысловай вытворчасці і чыя прадукцыя разоўдзіцца ў 36 краін свету. Прадпрыемства перапрацоўкі сельгаспрадукцыі — малочны камбінат, які зараз з'яўляецца філіялам ААТ «Савушкін прадукт», Пінскі мясакамбінат, гандлёвую марку якога — «Лікант» — ведаюць далёка за межамі краіны, а таксама камбінат хлебапрадуктаў, хлебазавод і іншыя. Сярод прадпрыемстваў лёгкай прамысловасці перш за ўсё можна назваць ААТ «Палессе», вядомае сваім брэндам «Пінскі трыкатаж». Упэўнена заявіў пра сябе вытворца спартыўнага адзення «Дынама Праграм Тэкстыль». Прадпрыемствы металаапрацоўкі і машынабудавання, чые маркі шырока вядомыя ў рэспубліцы — «Амадор-Пінск», завод «Кулітмаш», завод «Камертон» НВА «Інтэграл» — спіс для раённага горада немалы.

Пінск, буйны транспартны вузел, знакаміты тым, што, акрамя прывічных аўтамабільнага і чыгуначнага транспарту, тут ёсць водны. Горад мае свой порт. Прадпрыемства водных шляхоў аплуугоўвае Дняпроўска-Бугскі канал ад Брэста да мяжы з Гомельскай вобласцю.

Паўсядзённае жыццё горада забяспечваецца не толькі дзейнасцю вытворчых калектываў, але і ўсёй гарадской інфраструктурай, якая павінна функцыянаваць дасканаласцю. Абавязковай умовай поспеху з'яўляецца і прыцягненне інвестыцыяў у эканоміку. Прыкладам можа быць прыватнае прадпрыемства «Палескія акумулятары», якое рэалізоўвае з замежным партнёрам адзін з буйных інвестыцыйных праектаў.

Дарэчы, больш за 40 працэнтаў гарадскога бюджэту фарміруецца яўраз за кошт прадпрыемстваў малага і сярэдняга бізнесу і індывідуальных прадпрыемстваў. Апошніх зарэгістравана каля пяці тысяч, а прадпрыемстваў — больш за 600.

Пінск з вышыні птушынага палёту.

15—20 тысяч квадратных метраў жылля ў індывідуальным жылым сектары. Сёлета мы плануем здаць пад 30 тысяч метраў. Паколькі грошы на гэтыя мэты выдзяліліся не ў поўным аб'ёме, тут мы адсталі. Участкі раздалі, людзі пабудавалі дамы, а інжынерныя сеткі вядзем да гэтага часу. Пракладам камунікацыяў трэба даганяць за год-два. Стараемся праводзіць тлумачальную работу, каб больш прыцягнуць сродкаў саміх забудовшчыкаў.

— Заўсёды лічылася, што пінчкі — людзі не бедныя. Пра гэта можна знайсці звесткі нават у літаратуры, пачынаючы з трылогіі «На ростанях»...

— Літаратура літаратуралі, але калі звярнуцца да лічбаў, вось якая карціна атрымліваецца. Варта спасылацца на пачынаючы вырасціць. А яны напрацоўваюцца гадамі. У горадзе зараз жыве восем тысяч студэнтаў і навучнікаў. Гэта параджае як набыткі, так і праблемы, якія стараемся вырашаць. — Вы маеце на ўвазе, што Пінск узнаваецца і вяртаецца да першага пінскага варыянта? — Не толькі. Самая вялікая заганна нашага грамадства — гіянства. Цяпер мала хто ўспомніць, а мы рашэннем гарадскога Савета даўно ўвядлі забарону на распіванне піва ў грамадскіх месцах. У рэспубліцы пастанова была прынята значна пазней. Як і нядаўна, Брэсці гарычанкам абмежаваў продаж спіртных напояў у начны час, спасылаючыся на пінскі досвед, у нас такая мера была ўвядзена раней.

Што датычыць наркаманаў, то варта мець на ўвазе: 85% рэчыва, яким колюцца беларускія наркаманы, гатуецца з насення маку. Дзякуючы падтрымцы нашага дэпутата парламента Зінаіды Міхайлаўны Мандроўскай мы дабіліся таго, што ў рэспубліцы шырокім фронтам пайшла барацьба з «макавозонай». Наколькі мне вядома, рыхтуецца заканадаўчы акт аб абмежаванні абароту насення маку на тэрыторыі краіны. Гэта значыць, мак паставяць пад кантроль.

А палова ВІЧ-інфіцыраваных — гэта, як вядома, наркаманы, яны распаўсюджваюць інфекцыю. Трэба любімым магчымымі сродкамі змагацца з распаўсюджваннем наркаманаў. Вядома, на першым месцы стаіць інфармацыйная і асветніцкая работа. Але і залежных людзей не варта пакідаць сам-насам з праблемай. Мы першыя ў рэспубліцы пачалі ўкараняць так званую мета-нававую праграму. Па ёй займаецца каля 60 чалавек. Праграма фінансуецца па лініі ААН. Шчыльна працуем у гэтым кірунку з грамадскімі, рэлігійнымі арганізацыямі. Ёсць спецыяльныя зрухі.

У нашай гатарцы былі некалькі разоў ужывалі цікавае словазлучэнне «пінскі варыянт». Ці можна больш падрабязна скажаць пра яго сэнс. — Пінчкі — людзі асабліва, грунтоўныя, няспешныя, са сваім меркаваннем, сваім светапоглядам. Не так даўно ў нас быў пасол дзяржавы Ізраіль. Ён, між іншым, заўважыў, што сінагога ў Пінску працуе неак вельмі дэмакратычна ў параўнанні з іншымі падобнымі ўстановамі. Дык я тады сказаў: «Гэта ж пінскі варыянт». А калі гаварыць сур'ёзна, то ўсе канфесіі жывуць у нас дружна. Мы ўмеем працаваць, умеем адпачываць. Гэта асабліва добра будзе відаць на Дні горада. Запрашаю ўсіх наведваць Пінск святоточны і ўпэўніцка асабіста.

— Яго сучасным абліччю і зместу ў многім паспрыяла з'яўленне ўніверсітэта і шэраг гадоў таму, ці не так? — У навішай гісторыі Пінска было некалькі імпульсаў развіцця. Першы звязаны з меліярацыяй беларускага Палесся. Тады было створана палова сучаснага шматпавярховага жыллявага фонду. Другі імпульсам стала ўзвядзенне буйных прадпрыемстваў — «Кулітмаш» і трыкатажнага камбіната «Палессе». Запрацавалі мужчынскае і жаночае прадпрыемствы, з'ехаліся маладыя людзі з бліжэйшых рэгіёнаў, у Пінску адбыўся дэмаграфічны выбух, колькасць насельніцтва перасягнула 100-тысячны рубж.

І апошні, трэці штуршок развіцця пачаўся сем гадоў таму, калі пачалося будаўніцтва Палескага дзяржаўнага ўніверсітэта. Гэта быў самы значны інвестыцыйны праект за апошнія дзесяцігоддзі ў горадзе.

Дзякуючы яго ажыццяўленню была створана матэрыяльная база навуцальнай установы. Горад скарыстаўся вялікай будоўляй, мы рэканструявалі значную частку гарадскіх сетак і добраўпарадкавалі вялікую тэрыторыю ў цэнтры горада.

Заадно мы пацвярджам да сучаснага ўзроўню медыцынскай установы горада. І з гонарам можам скажаць сёння, што аперацыйны блок цэнтральнай бальніцы не ўступае многім сталічным навуковым інстытутам. Закончана рэканструкцыя радзільнага дома. Зараз у бальніцы вядзецца рамонт. Прыемна адзначыць, што за гады будаўніцтва і рэканструкцыі вырашана большасць жыллёвых пытанняў медыкаў, узведзены два кааператывы...

Калі ж звярнуцца да ўніверсітэта, то ён даў пэўны інтэлектуальны і культурны штуршок, можа, не такі значны, як хацелася б. Але ж мы цудоўна разумеем, што ўніверсітэт — гэта не толькі карпусы, інтэрнаты, лабараторыі, гэта перш за ўсё традыцыі. А яны напрацоўваюцца гадамі.

Святлана ЯСКЕВІЧ.

ВІЗІТНАЯ КАРТКА ГОРАДА НАД ПІНАЙ

Беларуская чыгунка падвяла вынікі штогадовага рэспубліканскага агляду санітарнага стану і добраўпарадкавання чыгуначных вакзалаў краіны. Лепшым сярод станцый раённых гарадоў па выніках работы за 2012 і 2013 гады прызнаны вакзал станцыі Пінск. Журэ конкурсу ацывала не толькі добраўпарадкаванне і санітарны стан, але і афармленне фасадаў, абсталяванне прылежных тэрыторый малымі архітэктурнымі формамі, паляпшэнне якасці абслугоўвання пасажыраў.

Брэсцкая вобласць.

Лепшы гасцінец — з Палесся

Буйнейшы вытворца мукі для хлебабулачных вырабаў і камбікармоў для ўсіх відаў жывёлы, птушкі і рыбы ў Брэсцкай вобласці — Пінскі камбінат хлебапрадуктаў — сёлета адзначае сваё 55-годдзе.

У сярэдзіне 60-х гадоў тагачасны млын камбінат распусціў вялікае будаўніцтва. Узводзілі элеватары, камбікармавы цэх, склады, а заадно рамонтна-механічную майстэрню, лабараторыю корпусу з клубам на 200 чалавек, адміністрацыйны будынак і многае іншае. Паступова камбінат становіўся адным з прамысловых лідараў горада над Пінай. Будаўніцтва актывна вялося і ў 70-я гады. На змену старым млынам прыходзілі новыя, адпаведныя патрабаванням часу. У далейшым 1975 годзе млын камбінат змяніў назву і стаў камбінатом хлебапрадуктаў. А ў 1996 годзе камбінат стаў адкрытым акцыянерным таварыствам.

Шоў час, умовы функцыянавання прадпрыемства мяняліся з праўкай на рынку ва адрасны. Узнікла патрэба стварыць унітарнае прадпрыемства па рэалізацыі камбікармоў насельніцтву. Такое прадпрыемства было адкрыта ў 2003 годзе. Яно нарошчвала аб'ёмы рэалізацыі, попыт на прадукцыю ўзрастаў. І паступова з'явіліся фірмовыя кравы ў Пінску, Луніцы, Століне.

У ходзе рэарганізацыі невялікіх хлебапрыёмных прадпрыемстваў у 2004 годзе да ААТ «Пінскі камбінат хлебапрадуктаў» было далучана Столінскае хлебапрыёмнае прадпрыемства на правах вытворчага ўчастка.

І цяпер у склад камбіната уваходзяць элеватары ёмістасцю 64 тысячы тон, млын гатунковага памолу пшаніцы, камбікармавы цэх са складам на 3600 тон, двухсекцыйны млын па вытворчасці жытняй мукі, Лунінецкі і Столінскі вытворчыя ўчасткі, так званы хлебны гарадок са складамі. Гандлёвую сетку камбіната складаюць чатыры магазіны і сталовая. Маецца свой інтэрнат на 80 пакояў.

Як раскажаў намеснік дырэктара ААТ па ідэалагічнай рабоце Вадзім МАКАРЭВІЧ, ведамасны інтэрнат нядаўна перажыў капітальны рамонт. Цалкам заменена сантэхнічнае абсталяванне і сістэма вентыляцыі. У блоках зроблена адстройванне, добраўпарадкаваны пакой агульнага карыстання.

За апошнія два гады новы выгляд набылі амаль усе аб'екты сацыяльнай сферы камбіната хлебапрадуктаў. Летас правялі рэканструкцыю сталовай, дзе харчуецца работнікі прадпрыемства, і не толькі яны, аб'ект грамадскага харчавання адкрыты для ўсіх гараджан.

Абноўлены і аснашчаны сучасным абсталяваннем абедзенная зала, кухня, дапаможны памышканні. У абедзеннай зале з'явілася новая мэбля. Цяпер працуюць палудноўчы і памышканні з прыемным інтэр'ерам.

Камбінат мае свой медпункт. Працягвае Вадзім Леанідавіч, і там праведзены рамонт і добраўпарадкаванне. Сёлета для мэдустаны набылі новае абсталяванне і мэбля. Таксама праведзены рамонт у пральні і ў санітарна-бытовых памышканнях гатунковага млына. Распачата рэканструкцыя вытворча-тэхналагічнай лабараторыі. Наголу жа абнаўленне сацыяльнай сферы прадпрыемства мы пачалі з цэнтральнага бытовага корпуса і бытовага памышкання камбікармавага цэха. У ходзе капітальнага рамонтны прыведзены ў парадок душаваы, санузелы, заменены вокны і вентыляцыі. У раздзяляльных пакоях набыты новыя шафы. У кожнай з бытовак абсталяваны пакой для прыёму ежы. Цяпер тут ёсць халадзільнікі, электрчайнікі, СВЧ-печы, адпаведная мэбля. Усё гэта зроблена для зручнасці, камфорту і здароўя людзей. — Падсумаваў Вадзім Макарэвіч.

Паводле інфармацыі галоўнага тэхналага Ірыны Коваль, Пінскі камбінат хлебапрадуктаў у вытворчасць мукі пшанічнай розных гатункаў. Гаспадыні даўно ацанілі мукі вышэйшага гатунку пад маркай «Гасцінец з Палесся», з якой асабліва смачны атрымліваюцца бліны і пірагі. Мукой прадпрыемства забяспечвае чатыры хлебазаводы рэгіёна — Пінскі, Столінскі, Лунінецкі, Давыд-Гарадоцкі. Якасць мукі — яго пшанічнай, так і жытняй — высокая ацэнена вытворцамі Украіны, Малдовы, Расійскай Федэрацыі.

Камбікармавы цэх камбіната мае магчымасць выпрацоўваць любімыя рэцэпты камбікармоў для адкорму буйной рагатай жывёлы, свіней, свайскай птушкі, трусой, коз і сажалкавых карпавых рыб. Камбікармавы прадпрыемства забяспечвае жывёлагадоўчыя комплексы і птушкафабрыкі Пінскага, Столінскага, Лунінецкага, Івануцкага, Драгічынскага і іншых раёнаў.

У сучаснай сталовай.

Новую раздзяляльную паказвае загадчык гаспадаркі Іван КЛІМБЕЦ.

У сярэдзіне 60-х гадоў тагачасны млын камбінат распусціў вялікае будаўніцтва. Узводзілі элеватары, камбікармавы цэх, склады, а заадно рамонтна-механічную майстэрню, лабараторыю корпусу з клубам на 200 чалавек, адміністрацыйны будынак і многае іншае. Паступова камбінат становіўся адным з прамысловых лідараў горада над Пінай. Будаўніцтва актывна вялося і ў 70-я гады. На змену старым млынам прыходзілі новыя, адпаведныя патрабаванням часу. У далейшым 1975 годзе млын камбінат змяніў назву і стаў камбінатом хлебапрадуктаў. А ў 1996 годзе камбінат стаў адкрытым акцыянерным таварыствам.

У сярэдзіне 60-х гадоў тагачасны млын камбінат распусціў вялікае будаўніцтва. Узводзілі элеватары, камбікармавы цэх, склады, а заадно рамонтна-механічную майстэрню, лабараторыю корпусу з клубам на 200 чалавек, адміністрацыйны будынак і многае іншае. Паступова камбінат становіўся адным з прамысловых лідараў горада над Пінай. Будаўніцтва актывна вялося і ў 70-я гады. На змену старым млынам прыходзілі новыя, адпаведныя патрабаванням часу. У далейшым 1975 годзе млын камбінат змяніў назву і стаў камбінатом хлебапрадуктаў. А ў 1996 годзе камбінат стаў адкрытым акцыянерным таварыствам.

Шоў час, умовы функцыянавання прадпрыемства мяняліся з праўкай на рынку ва адрасны. Узнікла патрэба стварыць унітарнае прадпрыемства па рэалізацыі камбікармоў насельніцтву. Такое прадпрыемства было адкрыта ў 2003 годзе. Яно нарошчвала аб'ёмы рэалізацыі, попыт на прадукцыю ўзрастаў. І паступова з'явіліся фірмовыя кравы ў Пінску, Луніцы, Століне.

У ходзе рэарганізацыі невялікіх хлебапрыёмных прадпрыемстваў у 2004 годзе да ААТ «Пінскі камбінат хлебапрадуктаў» было далучана Столінскае хлебапрыёмнае прадпрыемства на правах вытворчага ўчастка.

І цяпер у склад камбіната уваходзяць элеватары ёмістасцю 64 тысячы тон, млын гатунковага памолу пшаніцы, камбікармавы цэх са складам на 3600 тон, двухсекцыйны млын па вытворчасці жытняй мукі, Лунінецкі і Столінскі вытворчыя ўчасткі, так званы хлебны гарадок са складамі. Гандлёвую сетку камбіната складаюць чатыры магазіны і сталовая. Маецца свой інтэрнат на 80 пакояў.

Як раскажаў намеснік дырэктара ААТ па ідэалагічнай рабоце Вадзім МАКАРЭВІЧ, ведамасны інтэрнат нядаўна перажыў капітальны рамонт. Цалкам заменена сантэхнічнае абсталяванне і сістэма вентыляцыі. У блоках зроблена адстройванне, добраўпарадкаваны пакой агульнага карыстання.

За апошнія два гады новы выгляд набылі амаль усе аб'екты сацыяльнай сферы камбіната хлебапрадуктаў. Летас правялі рэканструкцыю сталовай, дзе харчуецца работнікі прадпрыемства, і не толькі яны, аб'ект грамадскага харчавання адкрыты для ўсіх гараджан.

ПРАЦАЎНІКІ І ДЫНАСТЫ

Паводле слоў вядучага спецыяліста па кадрах камбіната Тацяна КАЗАК, галоўнае багацце прадпрыемства — яго працуючыя. Больш за 40 гадоў адпрацавалі на камбінатэ Зоя Івануна Зуева, лабарант, Тамара Івануна Баговіч, старшы майстар склада гатовай прадукцыі, Васіль Герасімаў Саўчук, апаратчык камбікармавага цэха, Іван Аляксеевіч Барысавіч, апаратчык камбікармавага цэха, Сяргей Сяргеевіч Сяргеевіч, электрамэанёр па рамонтце і абслугоўванні абсталявання камбікармавага цэха, Мікалай Антонавіч Двараніноўч, апаратчык апрацоўкі збожжа элеватора, Рыгор Андрэевіч Баговіч, апаратчык мукамольна-крупнянай вытворчасці, Мікалай Аляксеевіч Астроўскі, абходчык пуцей пагрузачна-разгрузачных работ і транспарту.

Больш за 20 працоўных дынастый працуюць на Пінскім камбінатце хлебапрадуктаў. Павагай і пашанай у калектыве карыстаюцца дынастыі Масяянчыкаў, Коўш, Раевічаў, Цялякоў, Мазоль, Туміловічаў, Трафімовічаў, Ігнатовічаў, Юрчыкаў, Кабычых і іншых. Так, дынастыя Мазоль налічвае ўжо сем чалавек. Леанід Філіповіч і Ніна Сяргееўна Мазоль працавалі апаратчыкамі ў 70-90-х гадах. Цяпер на камбінатце працуюць іх два сыны Геннадзь і Аляксандр, дачка Алена, нявестка Аксана, а унук Арцём летам на час нарытковай сёлётнага збожжа працаваў на элеваторы.

Святлана ЯСКЕВІЧ, Алена ДАЎЖАНОК, Марына БЕГУНЬКА (фота). УНП 2002/7860